

عوامل انگیزش درونی و بیرونی مؤثر در ارتقای آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری دانشکده پرستاری مامایی خلخال دانشگاه علوم پزشکی اردبیل زهرا وکیلی^۱، ریحانه ایوان بقاء^۲

مقدمه و هدف

آموزش بالینی یکی از مهمترین بخش های فرآیند آموزش پرستاری و انگیزه، نیروی قوی در فرایند یادگیری و یاد دهی است. به طوری که حتی غنی ترین و بهترین برنامه های کار آموزی سازماندهی شده در صورت فقدان انگیزه در فراگیران سودمند نخواهد بود. لذا جهت بررسی هر چه بهتر شیوه های ارتقای آموزش بالینی بر آن شدیم عوامل انگیزش درونی و بیرونی را از دیدگاه فراگیران بررسی نماییم.

روش اجرا

پژوهش حاضر یک بررسی توصیفی بود که تعداد ۷۱ نفر دانشجوی پرستاری از ترم های مختلف به روش نمونه گیری آسان انتخاب شدند. داده ها توسط پرسشنامه ای مشتمل بر مشخصات فردی اجتماعی و بیانیه هایی مربوط به عوامل انگیزش درونی و بیرونی جمع آوری شده و با استفاده از ترم افزار spss آنالیز گردیدند.

یافته ها

میانگین سنی دانشجویان ۲۱/۰۷ سال، اغلب مجرد (۸۳/۱٪) و بومی (۵۹/۲٪) بودند. عوامل انگیزش درونی مؤثر شامل: نگرش مثبت دانشجو نسبت به یادگیری در بالین (۷۴/۶٪)، احساس نیاز به یادگیری در بالین با توجه به اهمیت رشته پرستاری (۹۱/۵٪)، علاقمندی دانشجو به کار تیمی (۷۴/۶٪) و توانایی دانشجو در ارائه خدمات پرستاری به بیمار (۷۴/۶٪) بودند. عوامل انگیزش بیرونی شامل: استفاده مربی از روش های نوین آموزش در بالین و تجربه بالینی مربی هر کدام (۸۰/۳٪)، استقلال عملی دانشجو (۷۶/۱٪)، تعداد مناسب دانشجو در بخش و علاقمندی مربی به آموزش بالینی هر کدام (۷۱/۸٪) و نحوه ارزیابی مناسب مربی از کار بالین (۷۰/۴٪) بودند.

بحث و نتیجه گیری

از دیدگاه دانشجویان عوامل انگیزش درونی و بیرونی هر دو تقریباً به یک اندازه (بیش از ۵۰٪) در آموزش بالینی مؤثر بودند. با توجه به نتایج پژوهش حاضر به نظر می رسد بایستی توجه کافی به عوامل انگیزش درونی و بیرونی که هر دو شاهره اصلی و مؤثر در یادگیری بالینی هستند از طرف برنامه ریزان آموزشی مبذول گردد تا سلامت جامعه که در گرو پرستاران با انگیزه است تأمین شود.

کلمات کلیدی: انگیزش، آموزش بالینی، دانشجوی پرستاری

۱. دانشجوی ترم ششم پرستاری

۲. عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری مامایی خلخال